Canon de rugăciune către Sfântul ierarh Chiril, arhiepiscopul Ierusalimului

(18 martie)

Sfântul ierarh Chiril, arhiepiscopul Ierusalimului (18 martie):

https://www.academia.edu/42260127/Sf%C3%A2ntul_ierarh_Chiril_arhiepiscopul_Ierusalimului_18_martie_

https://archive.org/details/sf.-ier.-chiril-edit

https://www.slideshare.net/steaemy1/sf-ier-chiril-edit

***

Materiale despre Sfântul ierarh Chiril, arhiepiscopul Ierusalimului:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-ier-Chiril-al-Ierusalimului

https://archive.org/details/@steaemy?query=Chiril+Ierusalimului

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Chiril

&&&

Troparul Sfântului ierarh Chiril, arhiepiscopul Ierusalimului, glasul al 4-lea: Îndreptător credinţei şi chip blândeţelor, învăţător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai dobândit cu smerenia cele înalte şi cu sărăcia cele bogate; părinte ierarhe Chiril, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

facere a lui Teofan

Cântarea 1

Irmos: Pe voievozii cei tari, pe cele trei părţi ale sufletului, îneacă-i, te rog, în adâncul nepătimirii, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, ca, întru omorârea trupului, să-Ţi cânt Ţie, ca dintr-o alăută, cântare de biruinţă.

Stih: ***Sfinte părinte Chiril, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împodobindu-ţi sufletul cu gândurile faptelor bune, l-ai făcut primitor al harurilor Duhului Sfânt. Pentru aceasta, ai dat afară adâncuri de înţelepciune şi ai uscat noianurile ereziilor, Sfinte părinte Chiril.

Stih: ***Sfinte părinte Chiril, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcutu-ţi-ai mintea mai înaltă decât lucrurile materiale arătându-te împreună trăitor cu slujitorii cei nematerialnici; şi cu focul cuvintelor tale, ai ars toată materia eresurilor, Sfinte Chiril, strălucirea neadormită a Bisericii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu miresmele plăcut mirositoare ale cuvintelor tale, înţelepte, ai alungat pe cel numit cu numele nebuniei, cel ce era întocmai ca un noroi nesuferit al tuturor eresurilor, păstor adevărat făcându-te, ca o bună mireasmă a lui Hristos.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Din noroiul patimilor, din întreitul val al gândurilor, de săgeţile vicleanului şi din toată asuprirea cea potrivnică, miluieşte, prea curată, pe toţi cei ce laudă naşterea ta cea de negrăit, Stăpână cu totul fără prihană.

Cântarea a 3-a

Irmos: Pentru că Biserica...

Stih: ***Sfinte părinte Chiril, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucind de luminile înţelepciunii duhovniceşti, ai arătat în chip luminat celor de pe pământ Lumina cea întreită a Preasfintei Treimi, părinte, prin care am scăpat din întunericul înşelăciunii.

Stih: ***Sfinte părinte Chiril, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Alăută a Preasfântului Duh te-ai arătat, cugetătorule de Dumnezeu, lăsând să răsune cântarea arătării lui Hristos, pe care L-ai propovăduit în două firi, desfătând sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sufletul tău s-a arătat casă a sfinţeniei, întru care a locuit mai presus de fire Tatăl şi Fiul şi Duhul cel începător de viaţă, căruia cântăm: Sfânt eşti, Doamne!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Nici chiar o minte cerească nu poate tâlcui naşterea ta cea mai presus de fire, Fecioară; că ai zămislit în pântece, curată, pe Cuvântul Minţii celei dintâi, pe Cel ce toate le-a alcătuit cu cuvântul.

Irmosul: Pentru că Biserica cea stearpă a născut fii din păgâni şi adunarea cea cu mulţi fii a slăbit, minunatului Dumnezeului nostru să strigăm: Sfânt eşti, Doamne!

Cântarea a 4-a

Irmos: Acoperit-a cerurile bunătatea Ta, Hristoase şi pământul s-a umplut de Slava Ta. Pentru aceasta, neîncetat strigăm: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Sfinte părinte Chiril, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Inima ta, cuvioase, primind izvorul înţelepciunii celei mai presus de lume, a scos la iveală adâncul de învăţătură, scufundând minţile celor nelegiuiţi.

Stih: ***Sfinte părinte Chiril, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

O singură putere, o singură fiinţă şi o singură voire a Dumnezeirii celei în Trei Ipostasuri ai propovăduit, Sfinte părinte Chiril şi pârâul înşelăciunii celei idoleşti l-ai nimicit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mintea cea murdară şi nebună a lui Manent, fericite, arzând-o cu sclipirile cuvintelor tale, ca un înţelept şi de Dumnezeu învăţat, l-ai înfruntat cu putere.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca ceea ce eşti mai presus de toate făpturile, Curată, ai zămislit pe Făcătorul zidirii şi L-ai născut mai presus de fire; pe Cel ce iarăşi a zidit firea noastră.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumină în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci dintru adâncul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Stih: ***Sfinte părinte Chiril, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu toiagul cinstitei tale înţelepciuni, ierarhe, turma ta la apa credinţei ai păscut-o, prea fericite părinte Chiril.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cuvântul tău, strălucind de Lumina cea dumnezeiască, a risipit negura necunoştinţei celor ce s-au luminat în Ierusalim, o, Sfinte Chiril!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Noaptea patimilor şi întunecimile răutăţilor acoperă sufletul meu; ci, te rog, luminează-mă pe mine, tu, care ai născut pe Dătătorul luminii, Preacurată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Strigat-a mai înainte...

Stih: ***Sfinte părinte Chiril, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un râu dintr-un alt Eden ai ieşit, plin fiind de apele cele curgătoare de viaţă ale Duhului şi brazdele Bisericii le-ai adăpat, ierarhe.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu flacăra cuvintelor tale ai scăpat din furtuna mării nelegiuirii poporul, prea sfinţite, chemându-l pe dânsul, cu dreapta credinţă, la Limanul cel liniştit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Firea cea pământească a oamenilor tu ai făcut-o cerească, prea curată şi stricată fiind ea, ai înnoit-o cu adevărat. Pentru aceasta, cu neîncetate glasuri te cinstim, Fecioară.

Irmosul: Strigat-a mai înainte, închipuind îngroparea Ta cea de trei zile, proorocul Iona în chit rugându-se: din stricăciune scoate-mă, Iisuse, Împărate al Puterilor.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Tunet dumnezeiesc, trâmbiţă duhovnicească, săditorule al dreptei credinţe şi starpitorule al eresurilor, plăcutule al Preasfintei Treimii, arhiereule mare, Sfinte Chiril, cu îngerii împreună stând înainte, neîncetat roagă-te pentru noi toţi.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cei trei tineri în Babilon, porunca tiranului nebunie socotind-o, în mijlocul văpăii au strigat: Binecuvântat eşti Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinte părinte Chiril, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Focul temerii de Dumnezeu avându-l tu, părinte, în cugetul tău, materia dulceţilor ai ars-o, cântând: Binecuvântat eşti Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinte părinte Chiril, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu lacrimile stingând tu văpaia patimilor, fericite, ai păzit focul sufletului tău nestins, strigând: Binecuvântat eşti Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Harul Duhului Sfânt avându-l în suflet ca o apă vie, cugetătorule de Dumnezeu, ai izvorât, părinte, râuri de învăţături, adăpând Biserica ce cu credinţă te cinsteşte pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu totul te-a sfinţit pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Sfântul cel ce Şi-a clădit Lui însuşi Trup din trupul tău, Domnul, Cel ce locuieşte întru Sfinţi, Dumnezeul nostru.

Cântarea a 8-a

Irmos: Izbăvitorule al tuturor...

Stih: ***Sfinte părinte Chiril, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îndepărtând dormitarea lenevirii de pe genele sufletului tău, fericite, ai adormit acum somnul care se cuvine drepţilor şi către ziua Luminii celei neînserate te-ai mutat.

Stih: ***Sfinte părinte Chiril, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu fulgerele cuvintelor tale ai ars eresurile cele pline de uscăciune, pururea pomenite, Sfinte ierarhe Chiril şi pe credincioşi ai luminat să se închine Preasfintei Treimi, care după Feţe este Treime, iar după Fire este Unime.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Jertfă aducându-te pe tine însuţi, prin ostenelile tale, Celui ce a primit a fi omorât pentru tine, te-ai junghiat fără de sânge, ca un slujitor dumnezeiesc al Tainelor celor de negrăit, părinte Chiril.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Izbăvindu-ne de blestemul strămoaşei prin tine, curată Maică a lui Dumnezeu, binecuvântată Stăpână, te binecuvântăm, Fecioară prea mărită, închinându-ne Preasfintei naşterii tale.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Izbăvitorule al tuturor, Atotputernice, pe cei ce se ţineau în dreapta credinţă, în mijlocul văpăii pogorându-Te, i-ai rourat şi i-ai învăţat să cânte: toate lucrurile, binecuvântaţi şi lăudaţi pe Domnul!

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva, adică, prin boala...

Stih: ***Sfinte părinte Chiril, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind să vezi slava cea de negrăit a lui Hristos, ierarhe, te-ai sârguit să omori patimile cele stricătoare de suflet şi să faci inima ta vas al înţelepciunii celei mai bune şi mai înalte. Pentru aceasta, toţi cu credinţă te fericim pe tine.

Stih: ***Sfinte părinte Chiril, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Soarele Hristos, ca pe o stea mult luminoasă te-a pus pe tine, Sfinte Chiril, în înălţimea Bisericii, ca să luminezi cu razele dumnezeieştilor învăţături inimile credincioşilor, celor ce săvârşesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină, cuvioase.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împreună vorbitor şi împreună slujitor te-ai făcut cu îngerii; căci tu, ca unul fără de trup vieţuind pe pământ, părinte, te-ai arătat părtaş laolaltă cu cuvioşii şi pe aceeaşi treaptă cu ierarhii; cu aceştia împreună dănţuind, adu-ţi aminte şi de noi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Inima mea cea stearpă de dumnezeieştile fapte bune, arat-o aducătoare de roade, prea curată Fecioară, ca una care te-ai născut din cea stearpă, prin voinţa Celui ce face toate cu putere; ca să te laud pe tine, ceea ce eşti prea lăudată.

Irmosul: Eva, adică, prin boala neascultării, blestemul înăuntru a adus. Iar tu, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla cea purtată de tine în pântece, lumii Binecuvântare ai înflorit. Pentru aceasta, cu toţii te mărim.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Cu Înţelepciunea Cuvântului îmbogăţindu-te, ai dat afară râurile învăţăturilor vieţii şi ai adăpat tot cugetul celor binecredincioşi; şi cu toiag dumnezeiesc păstorindu-ţi turma, ai hrănit-o în dumnezeiasca livadă a cunoştinţei. Pentru aceasta, te lăudăm ca pe un păstor şi mare învăţător şi apărător al credinţei, Sfinte ierarhe Chiril, strigând: roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Sedelna, glasul 1:

Limba ta, înţelepte, cu insuflări dumnezeieşti a luminat popoare să se închine Singurei Sfintei Treimi, Celei Nedespărţite după Fire, dar împărţită după Feţe. Pentru aceasta, bucurându-ne, prăznuim noi prea sfântă pomenirea ta, punându-te înainte pururea rugător către Dumnezeu.

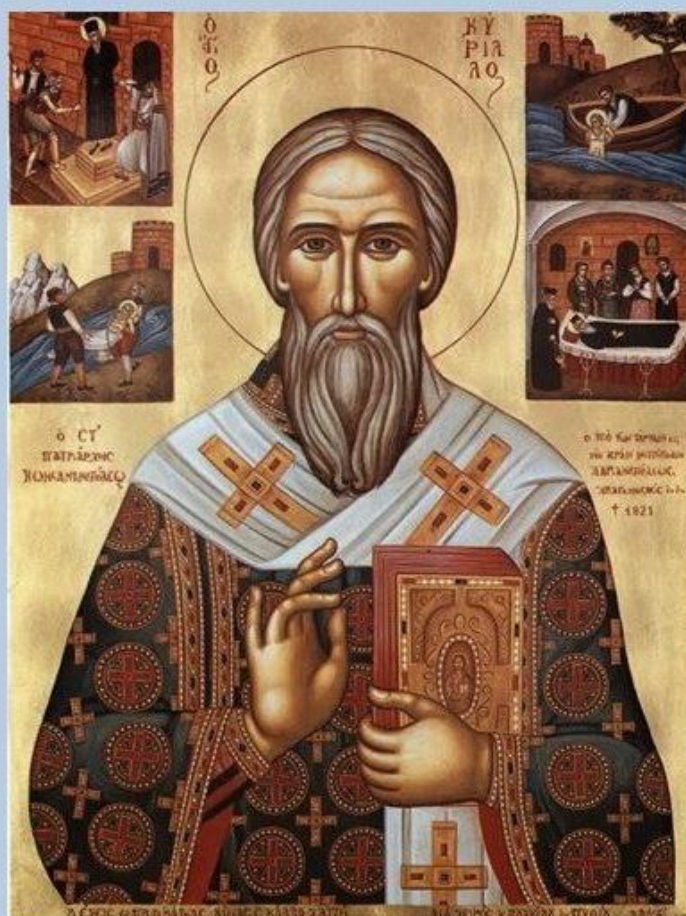
Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1:

Marie, ceea ce eşti cinstit vas al Stăpânului, ridică-ne pe noi, cei căzuţi în prăpastia cumplitei deznădăjduirii, a greşelilor şi a necazurilor şi ne scoate din greşelile lenevirii, ca să te mărim pe tine, singura atotmilostivă, nădejdea robilor tăi.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1:

Maica Ta cea prea curată, văzându-Te pe Tine, Hristoase, mort, întins pe Cruce, a strigat: Fiul meu, Cel împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, ce este această negrăită rânduială a Ta, prin care ai mântuit zidirea cea făcută cu înţelepciune de mâinile Tale cele fără de prihană?

Vieţile Sfinţilor - Pomenirea celui între Sfinţi părintelui nostru Chiril, arhiepiscopul Ierusalimului (351-386)

Sf. Chiril al Ierusalimului

Sfântul Chiril, născându-se din părinţi dreptcredincioşi şi crescând întru dreapta credinţă, s-a făcut monah pe vremea marelui Constantin (306-337). După aceea, în vremea împărăţiei fiului său Constanţiu (337-361), fericitul Maxim, arhie-piscopul Ierusalimului (333-350), ducându-se din viaţa aceasta la viaţa cea fără de moarte, Sfântul Chiril s-a ridicat în locul lui la scaun şi s-a arătat iscusit apărător al apostoleştilor dogme, cu râvnă biruind eresurile lui Arie, ale lui Macedonie şi ale lui Manent. Pentru aceasta era urât de arhiereii eretici, precum şi de Acachie, arhiepiscopul Cezareei Palestinei, de la care mai pe urmă a suferit şi izgonire.

În zilele acestui prea sfinţit arhiepiscop Chiril s-a făcut în Ierusalim un semn minunat pe cer, în ceasul al treilea din ziua a cincizecea, adică arătarea cinstitei Cruci care, strălucind deasupra Golgotei mai mult decât soarele, s-a întins foarte mult şi a ajuns până la muntele Eleonului.

Pentru acea minune Sfântul Chiril a înştiinţat prin scris pe împăratul Constanţiu, sfătuindu-l spre dreapta credinţă. Căci acel împărat, abătându-se din calea dreptei credinţe, a căzut în credinţa cea rea a lui Arie şi ajuta ereticilor, iar celor dreptcredincioşi le făcea rău.

Cel mai sus pomenit Acachie, având în ajutor pe împăratul, s-a sculat pentru două pricini împotriva Sfântului Chiril. Întâi, pentru că eresul era mustrat de sfântul, iar al doilea, fiindcă nu voia Chiril să se supună lui. Căci, într-acele vremi, Ierusalimul fiind pustiit şi micşorat de necredincioşii împăraţi şi scaunul arhiepiscopiei Ierusalimului era foarte înjosit sub stăpânirea mitropolitului Ce-zareei Palestinei.

Deci prea sfinţitul Chiril, văzând că Acachie, mitropolitul Cezareei, este socotit eretic şi de sinodul local al Sfinţilor Părinţi din Sardica, mai înainte biruit, şi nu după canoanele bisericeşti, ci după împărătească stăpânire ţinea rânduiala Mitropoliei, nu voia să se supună aceluia, ci încă şi mustra răutatea lui, de vreme ce mai mult ca muncitorii, decât ca păstorii, îşi ţinea scaunul.

Despărţindu-se Sfântul Chiril de Mitropolia Cezareei, voia ca scaunul Ierusalimului să fie înaintea celui al Cezareei, ca cel dintâi, de vreme ce Biserica Ierusalimului era maică a tuturor Bisericilor. Şi, pe lângă aceasta, soborul din Sardica care a biruit pe Acachie, a dat începătoria în mâna fericitului Maxim, arhiepiscopul Ierusalimului, care a fost mai înainte de Sfântul Chiril.

Deci Acachie, umplându-se de mânia răutăţii, a găsit asupra lui o pricină ca aceasta: S-a întâmplat în Ierusalim un an de mare foamete, încât alerga tot poporul la prea sfinţitul Chiril, fericitul arhiepiscop, cerând de la dânsul hrană, în nevoia cea de foamete ce venise asupra lor. Iar el, fiind milostiv, şi-a cheltuit toate ale sale, spre hrănirea lor. Dar, de vreme ce s-a lungit acea foamete şi nu era cu ce să hrănească pe oamenii care se topeau de foame, a început sfântul a vinde lucrurile bisericeşti, aurul, argintul şi cele mai scumpe perdele. Cu acel preţ cumpărând grâu, îl împărţea la popor.

Şi s-a auzit atunci vestea că o femeie s-ar fi văzut umblând prin cetate, într-o sfinţită îmbrăcăminte bisericească, şi jucând, după obiceiul petrecerilor sale. Întrebând-o de unde a luat acea sfinţită îmbrăcăminte, ea a zis: "Am cumpărat-o

din târg, de la cutare neguţător", spunând numele. Iar întrebând pe neguţător, acesta a spus: "Arhiepiscopul mi-a dat-o s-o vând".

Acele lucruri, dacă au fost adevărate ori nu, nu se pot dovedi însă acea veste a ajuns la mitropolitul Acachie. Deci acela, aflând-o ca o pricină binecuvântată, a adunat sinodul său şi pe fericitul Chiril, ca pe cel ce vinde cele sfinte spre necinstire şi batjocură, l-au judecat a fi vrednic de izgonire. ***Deci, câştigând putere de la cei de acelaşi eres, a scos ereticul pe cel dreptcredincios, cel fără de canoane, pe Sfântul Chiril, arhiereul cel cu canoane, de pe scaunul lui şi cu sila l-a izgonit din hotarele Ierusalimului.***

Sfântul Chiril s-a dus în Antiohia, după aceea în Tars, la fericitul Silvan, episcopul, şi petrecea la dânsul. Pe acesta, văzându-l greşind puţin în unele dogme ale credinţei, l-a îndreptat şi desăvârşit l-a povăţuit la dreapta credinţă.

De acest lucru auzind Acachie, a scris lui Silvan, înştiinţându-l despre lepădarea lui Chiril, ca să-l izgonească de la sine sau să nu-l lase a lucra cele sfinţite. Dar Silvan nu ascultă pe Acachie, pentru că îl ştia pe Sfântul Chiril bărbat drept credincios, sfânt şi învăţător, izgonit fără de vină, din răutate şi zavistie, şi de ale cărui învăţături toată mulţimea dreptcredincioşilor se ţinea foarte bine.

După aceea, făcându-se sinod local în Seleucia, unde se adunaseră o sută cincizeci de episcopi, Acachie susţinea să nu se înceapă sinodul, până ce mai întâi nu va fi izgonit Chiril din sinod, ca un lepădat.

La aceasta neînvoindu-se mulţi episcopi, Acachie s-a despărţit de ei şi s-a dus la Constantinopol, la Eudoxie, patriarhul arian, şi la împăratul Constanţiu şi clevetea asupra episcopilor care se adunaseră în Seleucia, numind acel sinod local adunare de oameni pierzători, care nu spre folos, ci spre vătămarea bisericească s-ar fi adunat. Şi mai vârtos a pornit pe împăratul spre mânie împotriva Sfântului Chiril, zicând că un veşmânt mai scump, ţesut cu aur - pe care fericitul întru pomenire, marele Constantin, îl dăduse lui Macarie, arhie-piscopul Ierusalimului (314-333) ca să se îmbrace cu el când săvârşeşte taina Botezului - Chiril l-a vândut în târg şi a ajuns la un om care face jocuri în privelişte. Deci împăratul, mâniindu-se, a condamnat pe Sfântul Chiril la sur-ghiunie.

După câtăva vreme, murind împăratul Constanţiu, a luat împărăţia Iulian Paravatul (361-363), care la început s-a prefăcut dreptcredincios şi bun. Căci toate judecăţile lui Constanţiu stricându-le, elibera de la surghiun pe toţi episcopii cei dreptcredincioşi care se izgoniseră de Constanţiu.

Atunci şi Sfântul Chiril, fiind întors de la pedeapsă, iarăşi şi-a luat scaunul său.

Iar după ce Iulian s-a întărit la împărăţie, s-a lepădat de Hristos şi a dăruit iudeilor mare libertate, poruncindu-le acelora ca în Ierusalim, în locul bisericii lui Solomon, să-şi zidească biserica nouă, ajutându-le cu dăjdiile poporului care se dau împăratului.

Începându-se lucrul acela de Dumnezeu urât, Sfântul Chiril ca un prooroc grăia către ai săi, că se vor împlini cu adevărat cuvintele lui Hristos, căci nu va rămâne piatră pe piatră. Ba încă se ruga Stăpânului Hristos ca să nu lase pe vrăjmaşii Săi să ducă la săvârşire lucrul început şi degrabă să le curme izvodirea lor şi să le strice sfatul. Şi a auzit Domnul rugăciunea robului Său, iar prooroceştile lui cuvinte cele grăite le-a adus la împlinire fără de zăbavă. Pentru că într-o noapte s-a făcut mare cutremur de pământ şi a surpat temelia, dar nu numai acele pietre pe care atunci iudeii le puseseră, ci şi cele mai de demult, pe care cândva Solomon le întemeiase, împreună cu cealaltă nouă zidire; şi ca pe nişte praf le-a vânturat de la locul acela, cu dumnezeiasca putere cea nevăzută.
După ce s-a făcut ziua, mulţi s-au adunat acolo, mirându-se de minunea ce se făcuse.

Apoi, gândind iudeii să se apuce de lucrul acela, deodată a căzut foc din cer şi a ars toate uneltele cele de lucru şi frică mare a cuprins pe toţi iudeii.

Iar în noaptea următoare semnul Sfintei Cruci s-a arătat pe hainele iudeilor, care nicidecum nu puteau să se şteargă sau să se spele.

După acea minune, Sfântul Chiril, a cărui proorocie s-a împlinit, a fost izgonit iarăşi din scaun.

După dânsul, precum se pare, Chiriac a ocupat scaunul sfântului, care mai înainte, în iudaism, se numea Iuda şi care a arătat cinstita Cruce Sfintei împărătese Elena; iar din Sfântul Botez s-a numit Chiriac.

Deci, după izgonirea Sfântului Chiril, puţină vreme ocupând scaunul Ierusalimului, a pătimit pentru Hristos de la Iulian călcătorul de lege, precum se scrie despre dânsul în 28 de zile ale lui octombrie.

Iar după ce a pierit cel fărădelege, Sfântul Chiril iarăşi şi-a primit scaunul său.

Apoi, după câtăva vreme, arienii iarăşi întărindu-se pe vremea împărăţiei lui Valens (364-378), Sfântul Chiril a fost izgonit a treia oară pentru dreapta credinţă, pentru că foarte mult se împotrivea ereticilor, biruindu-i prin dreapta credinţă.

Iar după ce a pierit rău Valens împăratul cel rău credincios, iar Teodosie cel mare a primit după dânsul împărăţia (379-395), Sfântul Chiril s-a întors la scaunul său cu cinste şi a stat pe dânsul opt ani netulburat şi, bine păstorind Biserica lui Hristos şi lăsând scrieri folositoare Bisericii, s-a odihnit întru Domnul.